

Sygn. akt I C 657/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą we W. złożył w dniu 31 sierpnia 2016r. pozew żądając zasądzenia od pozwanej I. M. kwoty 1.532,62 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (k. 2-4).

Powód swoje roszczenie uzasadnił faktem przejścia od pierwotnego wierzyciela (...) Banku S.A. wierzytelności z tytułu umowy bankowej. (k. 2-4).

Na rozprawie w dniu 21 grudnia 2016 r. stawiała się pozwana, która powództwa nie uznała i wносиła o jego oddalenie, podnosząc jednocześnie zarzut przedawnienia roszczenia. (k. 37).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 czerwca 2003r. pozwana I. M. zawarła z (...) Bank (...) S.A. w W., obecnie (...) Bank S.A z siedzibą we W. Umowę pożyczki nr (...). (k. 27-28). Na mocy powyższej umowy powód udzielił pozwanej pożyczki obejmującej kwotę wnioskowaną 1.600 zł. oraz koszty obsługi, a pozwana zobowiązała się do spłaty kredytu w 12 ratach, płatnych 13 dnia każdego miesiąca, począwszy od lipca 2003r. (k. 27-28).

Przedmiotowa wierzytelność na mocy umowy z dnia 4 lutego 2016r. została zbyta przez wierzyciela pierwotnego (...) Bank S.A. z siedzibą we W. (poprzednio (...) Bank (...) S.A w W.) na rzecz powoda. (k. 9-14).

Sąd zważył co następuje:

Opisany wyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedstawione przez strony dowody w postaci dokumentów (k. 9-13, 27-28).

Zdaniem Sądu podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia jest w pełni zasadny.

Art. 118 kpc stanowi, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Niewątpliwie roszczenie wobec pozwanej związane jest z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W przypadku rat kredytu należy uznać, że poszczególne z nich przedawniają się po upływie trzech lat licząc od dnia, w którym rata powinna zostać spłacona zgodnie z zawartą umową kredytową, w związku z czym okres przedawnienia biegnie tu oddzielnie w stosunku do każdej z nich.

W okolicznościach niniejszej sprawy wobec jednoznacznej treści umowy pożyczki z dnia 13 czerwca 2003r., wprost wynika, że ostateczny termin spłaty kredytu przypada po 12 miesiącach od dnia 13 lipca 2003r. Z tą datą cała wierzytelność została postawiona w stan wymagalności i co za tym idzie od tej daty należy liczyć początek biegu 3-letniego terminu przedawnienia. Zatem skoro termin płatności ostatniej raty wyznaczony był na dzień 13 lipca 2004r., a powództwo zostało wniesione do Sądu 31 sierpnia 2016 r., w ocenie Sądu zarzut przedawnienia roszczenia został podniesiony skutecznie. Trzeba dodać, iż w sprawie niniejszej nie toczyło się postępowanie egzekucyjne, a także nie została nadana klauzula wykonalności. (k. 39). Nie nastąpiło więc przerwanie biegu przedawnienia. Zgodnie natomiast z art. 513 § 1 kpc dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

W związku z powyższym powództwo zostało oddalone.

Wobec faktu, iż pozwana nie przedstawiła, że poniosła jakiegokolwiek koszty procesu, Sąd o kosztach nie orzekł.

Uwzględniając powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

/SSR Anna Chemycz/

Za zgodność z oryginałem: